

[Svend E. Johansen.]

nyttig Gerning paa vor Nations solide Grundvold“. Meningen er god nok! Ro og Fred er ønskværdige Begreber for den Mand og hans Medhjælpere, der gennem snart 12 Aar har misregeret Landet i den Grad, at „vor Nations solide Grundvold“ er undermineret. Kunde han nu skære Madposen, saa han slap for Omtale af sin Virksomhed, var han tilfreds. Ja, det tror jeg! Naar Hr. Stauning videre fastslaar, at her „tiltrænges ikke Genrejsning“, er han saa kraftig ved Siden af Virkeligheden, at det dog blev den konservative Presse og Venstrepressen for broget. De maatte fortælle ham, et en Genrejsning var absolut paakrævet.

Er det mon virkelig nødvendigt at gøre Regeringens Chef opmærksom paa, at vi har over 100 000 arbejdsløse, og at dette Tal vil blive stærkt stigende? Mener Statsministeren i fuldt Alvor, at alt er saare godt i et Land, hvor mellem 20 000 og 30 000 af de driftigste Arbejdere er søgt ud over Landets Grænser for at tjene *det* daglige Brød, deres Fædreland nægter dem? Han kan ikke mene det! I saa Fald var han ikke normal. Men naar han nu *ved* bedre, hvorfor siger han saa det modsatte? Det er jo da alligevel ikke muligt at lyve Arbejdsløsheden bort — saa nemt lader den sig nu heller ikke afskaffe. Situationen er langt, langt værre end den, vi kan læse i Arbejdsløshedsstatistikken.

Først og fremmest er den effektive Arbejdsløshed betydelig større, naar man tager den mange Steder nedsatte Arbejdstid med i Betragtning, og det maa man nødvendigvis gøre, naar man vil have det rette Billede frem. Hvordan tror man i øvrigt, det ser ud med vor Detailhandlerstand eller Haandværksmestre eller de smaa og mellemstore Fabrikanter? Der griner Haabløsheden og Forarmelsen os i Møde. Den store Del af Middelstanden proletariseres Dag for Dag. Haabløsheden truer *alle* i Danmark. Og disse Tusinder, Titusinder af Mennesker, der i Angst og Bæven ser hen til, hvad Regering og Rigsdag vil gøre for at afhjælpe deres Nød, mødes med en brovtende Statsministers kyniske og haanlige Udtalelser: Her er intet at genrejse, Regeringen skal have Ro og Fred til at fortsætte sit — Destruktionsværk!

Skatterne er ikke længere en Byrde, de er en Plage. Finansministeren ser jo sikkert med Bekymring hen til det Tidspunkt, hvor Skatteevnen brister. Forbrugsafgifterne er blevet en Katastrofe for de fleste Hjem. For de daarligst stillede af-

bøder man Virkningen med Tøjrabatkort, og hvad man ellers kan finde paa. Her rammes Mellestanden haardest. Var Indtægten i Fjor over Sygekassegrænsen, der deler i bemidlede og ubemidlede, er Katastrofen aabenbar. Men Genrejsning af Økonomien — det er Taagetale af ond-sindede Personer, der ikke vil synge Socialdemokratiets Slagsang: Stauning for evigt!

Mon ikke den moralske Genrejsning er en Opgave, der er umiddelbar paatrængende? Se paa, hvor dansk Ungdom er mishandlet gennem de seneste Aar. Lærepladsen rangerer i Dag lig med en større Gevinst i Lotteriet. De 14—18-aarige kan friste Tilværelsen som Bude og Arbejdsdreng, efter 18 Aar som arbejdsløse, fordi de da skal op paa fuld Tarifløn. Men en glidende Skala, der maaske kunde holde dem i Produktionen, er utænkelig i dette fagforeningsplagede Land. Hvorfor lukker Fagforeningerne ikke op for de fyldte Pengekasser og stiller nogle af de mange rare Millioner til Raadighed for Igangsættelse af nye Produktioner, saa deres egne Folk kan komme i Arbejde? *Det* vilde vel være for fornuftig en Handling.

Da Socialdemokratiet i 1935 gik til Valg paa Slagordet: Stauning eller Kaos, blev det Stauning og Kaos. Tænk blot paa Fiaskoerne med de gennemførte Ordninger. Med Brask og Bram fik vi en Nedsættelse af Mælkeprisen — for kort Tid efter igen at lade den stige. Omvendt med Rugbrødet. Det fik en ordentlig Prisforhøjelse for kort efter at faa en mindre Prisnedsættelse. Margarineordningen blev gennemført for de ubemidlede. Nogen Tid efter udstræktes Ordningen til at gælde alle Husholdninger. Paa det Tidspunkt var der bare ingen Margarine at opdrive! Og faa Dage efter ændredes Ordningen ved Gennemførelse af Smørrationeringen derhen, at nu skulde der baade Smør- og Margarinemærke til for at faa — Margarine! Hvad er det dog for en tommelfingret Maade at administrere paa? Det kan vel ikke være det, de fem nationale Partier forstaar ved en fordomsfri og hurtig Løsning af Tidens Opgaver.

Paa et af sine mange Møder udtalte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller følgende om Danmark før Krigen: „Det var Slægtleds Danmark, og det var et Land i Retfærd og Retsindighed.“ Det passer jo aldeles ikke, at Grundtonen her i Landet var Retfærd og Retsindighed, i hvert Fald ikke fra det offentlige Side, hvilket det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved bedre end nogen anden.